

HØJESTERETS DOM

afsagt onsdag den 19. august 2020

Sag BS-49822/2019-HJR
(1. afdeling)

E
(advokat Lars Sandager, beskikket)

mod

Forsikringsselskabet Privatsikring A/S
(advokat Christina Neugebauer)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten på Frederiksberg den 24. september 2018 (BS C-389/2015) og af Østre Landsrets 8. afdeling den 5. juli 2019 (BS-41605/2018-OLR).

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Thomas Rørdam, Jens Peter Christensen, Lars Hjortnæs, Oliver Talevski og Lars Apostoli.

Påstande

Appellanten, E, har nedlagt påstand om stadfæstelse af byrettens dom.

Indstævnte, Forsikringsselskabet Privatsikring A/S, har nedlagt påstand om stadfæstelse af landsrettens dom.

Anbringender

E har supplerende anført, at der i den foreliggende sag ikke skal udvises tilbageholdenhed i prøvelsen af den vejledende udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, idet problemet i sagen er den juridiske vurdering af årsagssammenhæng.

Forsikringsselskabet Privatsikring A/S har heroverfor anført, at der som anført af landsretten skal være det fornødne sikre grundlag for at tilsidesætte Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering, også for så vidt angår de spørgsmål, som denne sag rejser.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår, hvor stor en del af det varige erhvervsevnetab, E er påført efter knallertulykken i 2007, som Forsikringsselskabet Privatsikring A/S er erstatningsansvarlig for.

Af de grunde, som byretten har anført, finder Højesteret det godtgjort, at Es varige erhvervsevnetab er mindst 75 %.

Som anført af byretten kan det ikke lægges til grund, at E før knallertulykken i 2007 havde nedsat erhvervsevne, idet han varetog fuldtidsjobs trods lænderygener og endnu udiagnosticeret ADHD.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har i sin vejledende udtalelse af 15. september 2017 lagt til grund, at de gener, som er forårsaget af knallertulykken, hvorved han ved påkørsel blev slynget hen over en åbnet bildør, er konstante smerter i nakken med udstråling til højre skulder og højre side af halsen, nedsat kraft i højre arm og føleforstyrrelser i højre håndflade, konstant hovedpine samt hukommelsesbesvær.

Ved vurderingen af størrelsen af det erhvervsevnetab, E er påført som følge af knallertulykken, har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring lagt til grund, at han har skadesrelaterede funktionsbegrænsninger på grund af de nævnte nakke- og hovedgener, og at han derudover har helbredsmæssige funktionsbegrænsninger på grund af lændesmerter og psykiske gener, som ikke er forårsaget af knallertulykken.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har vurderet, at følgerne af knallertulykken i 2007 er den væsentligste årsag til det varige erhvervsevnetab. Følgerne har dog alene forårsaget et erhvervsevnetab på 50 %, idet en betydelig påvirkning af erhvervsevnen derudover skyldes lænderyggenerne og psykiske gener. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har herved lagt til grund, at der skete en forværring af Es funktionsevne i perioden fra en arbejdsprøvning i 2009 til en arbejdsprøvning i 2011, som blev afsluttet efter hans indlæggelse på en psykiatrisk afdeling.

På et spørgsmål om, hvorvidt lænderyggenerne er blevet forværret efter knallertulykken, har Retslægerådet anført, at man ikke har grundlag for at fastslå, at generne er blevet varigt forværret (spørgsmål 1). På denne baggrund finder Hø-

jesteret det ikke godtgjort, at lænderyggenerne er blevet forværret efter knallertulykken, og da der ikke er grundlag for at antage, at de før ulykken havde nedsat Es erhvervsevne, kan lænderyggenerne ikke begrunde et fradrag ved opgørelsen af erhvervsevnetabet.

Som nævnt led E også før knallertulykken af ADHD, men det var som anført ikke til hinder for, at han var fuldtidsbeskæftiget. Denne lidelse kan derfor heller ikke begrunde et fradrag ved opgørelsen af erhvervsevnetabet.

Om de øvrige psykiske gener har Retslægerådet i besvarelsen af spørgsmål 7 anført bl.a., at en række faktorer har bidraget til den vekslende tilstand med depressive symptomer, heriblandt de kroniske smerter, og at der også kan være andre faktorer, som ikke er belyst i akterne, som har spillet en rolle.

Af journaloptegnelser fra august 2008 fra Es egen læge fremgår bl.a., at han på daværende tidspunkt var ved at køre sur i sine smerter, og at han havde haft det psykisk dårligt i det seneste halve år og fik antidepressiv medicin. E har endvidere i landsretten forklaret bl.a., at hans psykiske gener har sammenhæng med smerterne, og at smerterne blev værre under arbejdsmæssig belastning.

Højesteret finder herefter, at de psykiske gener – ud over ADHD – må antages at være opstået i et symptomforløb, der er igangsat af ulykken i 2007, og de kan efter bevisførelsen ikke tilskrives nogen anden hændelse end dette forløb.

På den anførte baggrund finder Højesteret, at det er tilstrækkeligt godtgjort, at Es varige erhvervsevnetab som følge af knallertulykken i 2007 er mindst 75 %.

Højesteret tager herefter Es påstand til følge, sådan at byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for byret, landsret og Højesteret skal Privatsikring A/S betale i alt 371.600 kr. til statskassen, hvoraf 300.000 kr. inkl. moms er til dækning af udgift til advokat, 62.800 kr. er til dækning af den retsafgift, der skulle have været betalt for byretten og Højesteret, hvis der ikke havde været givet fri proces, jf. retsplejelovens § 332, 8.600 kr. vedrører gebyr til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, og 200 kr. vedrører gebyr til egen læge.

THI KENDES FOR RET:

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for byret, landsret og Højesteret skal Forsikringsselskabet Privatsikring A/S betale 371.600 kr. til statskassen.

Sagsomkostningsbeløbet skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.